

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 826/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Марта Хинић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2618/24 од 14.11.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2618/24 од 14.11.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10632/2023 од 25.06.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати појединачно одређене износе са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине на парцелама .../..., .../... и .../... у КО ..., у целости, што су тужиоци дужни признати и трпети упис овог права у катастарском оператру. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка у износу од 678.748,41 динар са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2618/24 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 10632/23 од 25.06.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде за фактичку експропријацију тужиоци су, као формални супарничари, у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднели 08.12.2023. године, а вредност предмета спора је у односу на тужиоца АА 4.226.341,56 динара, тужиоца ББ 2.113.170,78 динара и за тужиоца ВВ 2.113.170,78 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић